

FINSKA - ROVANIEMI 2026

DOSEDANJA POTOVANJA V ROVANIEMI

Rovaniemi na Finskem je nekakšen drugi dom našega sina. Kmalu bo minilo deset let od kar je gostujoči profesor na Univerzi v Rovaniemiju. Gre za glavno mesto finske pokrajine Laponske (Lapland). Mesto leži tik ob arktičnem krogu, kar pomeni, da je tukaj poleti večni dan, pozimi pa večna noč. Rovaniemi je ena bolj priljubljenih turističnih točk na severu Finske, ki predstavlja pomembno izhodiščno točko za najbolj severno točko Evrope Nordkapp na severu Norveške (N: 71.16865; E: 25.78130), ki je iz Rovaniemija oddaljen okoli 680 kilometrov. Iz Slovenije do Rovaniemija pa je okoli 3300 kilometrov.

V Rovaniemi pripotujete najlažje z letalom, kar z letališča Jožeta Pučnika na Brniku, najprej do glavnega mesta Finske Helsinki, nato pa z notranjim letom do Rovaniemija. Cena povratne letalske vozovnice je okoli 400 evrov, če jo seveda kupite veliko časa pred letom. Let iz Ljubljane do Helsinkov traja okoli dve uri in pol (na Finskem je ura eno uro pred našo), od Helsinkov do Rovaniemija pa polet traja dobro uro. Za povratek nazaj je nekoliko težav. Jutranji let letala iz Rovaniemija do Helsinkov je prepozen, da bi v Helsinkih še prišli na letalo za Ljubljano, zato večina v Helsinkih ostane en dan. Dobra možnost je tudi vlak iz Rovaniemija do Helsinkov. Spalnik za dve osebi stane okoli 100 evrov, vožnja z vlakom pa traja okoli 12 ur. Do Helsinkov in Rovaniemija seveda lahko z letalom potujete tudi iz drugih letališč v okolici Slovenije. Ena od možnosti je, da čez noč potujete z avtom do Milana v Italiji, od tam pa z letalom direktno do Rovaniemija. Povratno letalsko karto na tej relaciji, plačano seveda veliko v naprej, dobite že za 150 evrov.

Rovaniemi je bolj znan kot dom Božička (Santa Claus). Domuje v vasici z imenom Santa Claus Village (N: 66.54377; E: 25.84176), nekaj kilometrov severno iz Rovaniemija. Okolica Rovaniemija je pozimi odlično mesto za opazovanje severnega sija (Aurora Borealis). Mesto je bilo med drugo svetovno vojno skoraj popolnoma uničeno, nato pa obnovljeno. Ima okoli 65.000 prebivalcev in svojo univerzo (N: 66.48533; E: 25.71506).

Nič čudnega torej, da sva se z ženo Ireno letos že četrtič znašla tukaj v Rovaniemiju. Prvič sta skozi Rovaniemi na Nordkapp potovala sin in žena Irena leta 2012. Ker sem bil takrat minister za notranje zadeve, se na potovanju njima nisem mogel pridružiti ampak sem bil z njima le nekaj dni, na Norveško pa sem pripotoval z letalom na letališče Alta, od koder smo z avtodomom skupaj potovali na Nordkapp. Oba še danes omenita presenečenje, ki sta ga doživela v Božičkovi vasi v Rovaniemiju. Seveda Božiček sprejme vse obiskovalce in se z njimi fotografira. Bolje da o ceni fotografije ne govorim. Toda tik pred fotografiranjem je oba ogovoril v slovenščini. »A sta iz Maribora« je vprašal. Seveda ga asistentke predhodno obvestijo od kod prihajajo posamezni obiskovalci. Tudi sicer je mesto Rovaniemi močno povezano s

Slovenijo, točneje močno povezani sta Univerza v Mariboru in Univerza Rovaniemi.

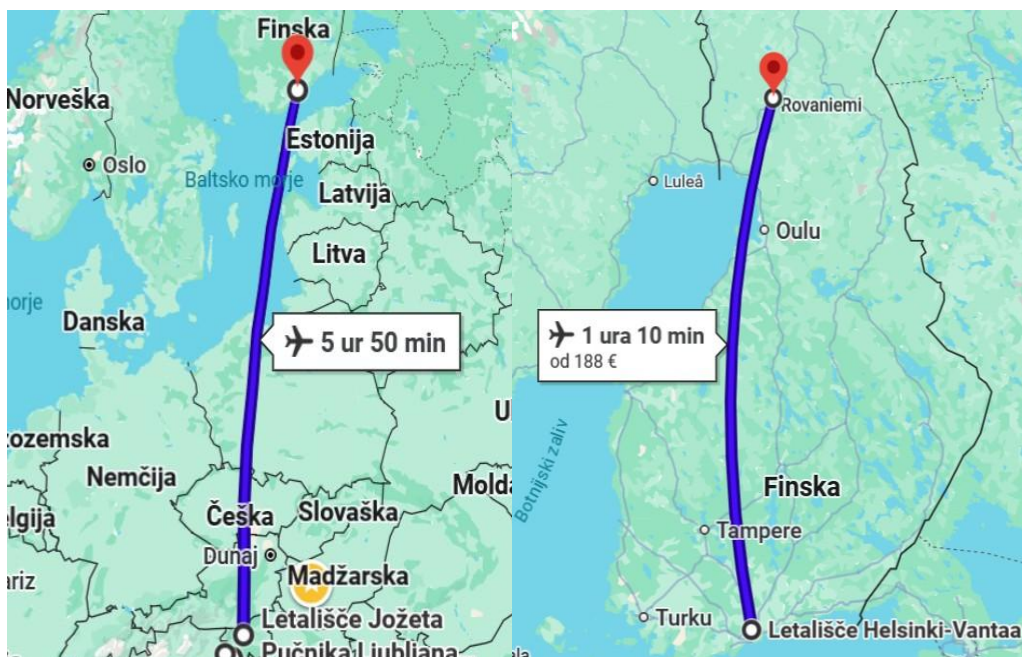
Drugo potovanje v Rovaniemi smo imeli leta 2022, tik pred pandemijo. To potovanje je bilo sredi zime in je zato na nas naredilo seveda poseben vtis. Sin je takrat predaval na univerzi v Rovaniemiji, obiskala pa sva ga oba z ženo Ireno in s mojo taščo. Zimske razmere tukaj so nenavadne za naše razmere. Zelo nizke temperature so seveda pričakovane, tudi večna noč je pričakovana, le za kake tri ali štiri ure je nekaj svetlobe na obzorju. Zato pa je sneg popolnoma drugačen kot pri nas. Sneg je praviloma zelo suh, po cestah ga ne plužijo ampak teptajo, zato so zimske gume ježevke na vozilih (pri nas jih ni več) nekaj obveznega.

Tretje potovanje v Rovaniemi in na Nordkapp je bilo leta 2025, ko smo s prijateljem in njegovo ženo prav tako potovali v Rovaniemi, nato pa na Nordkapp in nazaj. Iz Rovaniemija do Helsinkov smo lani potovali z vlakom. Spalnik je kar udoben in kolikor toliko se je dalo tudi spati. Toda v Helsinkih nas je čakalo presenečenje. Piloti letalske družbe Finair so stavkali in letalo iz Helsinkov do Ljubljane ni poletelo. Zato smo na stroške letalskega prevoznika prespali v udobnem hotelu na letališču, naslednji dan pa smo preko Frankfurta vendarle prispeli v Ljubljano. Zakaj to pišem? Zato, ker je stavka pilotov Finair leta 2025 neposredno povezana z najinim letošnjim (2026) potovanjem v Rovaniemi. Za povratni letalski vozovnici sva leta 2025 plačala okoli 750 evrov za oba. Seveda sva ta znesek plačala okoli pol leta pred poletom. Ker pa zaradi stavke nisva mogla domov vsaj ob načrtovanem času ne, nama je pripadla denarna odškodnina v višini plačanih letalskih vozovnic, v primeru potovanja s Finair pa so nama lani dali dobropis okoli 1.300 evrov, da ga koristiva za lete s Finair. Letos sva se v Rovaniemi, prav na ta račun, tako rekoč brezplačno, namenila v času od 22. 06. 2026 do 03. 07. 2026.

POTOVANJE V ROVANIEMI 2026

1. DAN - PRIHOD

Na letališče naju je peljal sin. Iz Ljubljane za Helsinke sva potovala z letalsko družbo Finair. Polet je trajal okoli dve uri in pol, upoštevajoč časovni zamik sva v Helsinke prispela okoli 12.30 ure. Sledilo je triurno čakanje za polet z letalom v Rovaniemi. Cene na letališču so tako kot drugod kar zasoljene. Polet za Rovaniemi je zamujal za nekaj minut, tako da sva v Rovaniemi prispela okoli 17.20 ure.

Let Ljubljana – Helsinki.

Let Helsinki – Rovaniemi – oba leta skupaj 3300 kilometrov.

Na letališču naju je že čakal mladenič s ključi za v naprej najet avto. Dobila sva Toyota RAV4 z okoli 55.000 prevoženimi kilometri in avtomatskim menjalnikom. Avto ni bil najbolje očiščen, očitno ga je prejšnji najemnik vrnil tik preden sva ga dobila midva. Ceno najema avtomobila sva plačala v naprej. Ker sin pozna najemodajalca in pri njem najema avtomobil tudi večkrat na leto, sva ga lahko najela precej poceni za ta čas. Cena je znašala okoli 440 evrov za cel čas najinega bivanja v Rovaniemiju. Avto je avtomatik in nama dela kar nekaj težav, sploh je nevarno, če med vožnjo pomotoma skušaš dati v nižjo ali višjo prestavo ali če z nogo iščeš sklopko, ki je ni in pomotoma pritisneš na zavoro. V izogib taki situaciji, sva že lani iznašla tehnični »izum«. To je velika preluknjana plastenka, ki sva jo nataknila na ročico za prestave, tako sva se izognila morebitni pomoti in prestavljanju ročice med vožnjo.

»Tehnični izum« za tiste, ki prvič vozijo avto z avtomatskim menjalnikom.

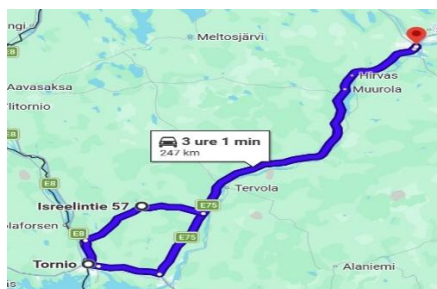
Prvi dan je sledilo potovanje do stanovanja, kjer bova bivala, sledil je obisk trgovine Prisma (N: 66.49245; E: 25.68805), kjer dobite praktično vse in kjer sva nabavila nekaj osnovnih živil, sledil pa je spanec. Stanovanje ima dve spalnici, toda spodobi se da zakonca spita skupaj. Postelja v glavni spalnici ima posteljo nekoliko ozko, zato ni nič čudnega, da sem se sredi noči preselil v drugo spalnico, v prvi sem namreč dobesedno padel s postelje, ki je nisem vaje.

2. DAN - V TORNIO IN HAPARANDO

V naslovu omenjena kraja ležita v Botnijskem v zalivu med Finsko in Švedsko. Tornio leži na Finskem, Haparanda pa na Švedskem, čeprav mesti loči le reka. Značilnost kraja je veleblagovnica in prostor pred njo. Veleblagovnica () (leži točno na meji med državama, tako da je del veleblagovnice na Finskem del pa na Švedskem. To pa še ni vse, v osrednji avli sta dve uri, ena kaže čas Švedske, druga pa čas Finske, zato se uri razlikujeta za eno uro. Pred veleblagovnico pa se ob velikem srčku, katerega polovica je na Finskem, druga polovica pa na Švedskem fotografirajo praktično vsi obiskovalci mesta. Ob srčku sta tudi dve uri, ena Švedska druga Finska (N: 65.84268; E: 24.14661).

Na Švedski strani sva obiskala kar nekaj trgovin, sploh Ikeo, kjer so cene enake tistim v Ikei Ljubljana, tudi restavracijo imajo, kjer sva si privoščila kosilo za 8 evrov po osebi. Vsi seveda jedo znamenite švedske kroglice s krompirjem. Pri nas v Sloveniji bi rekli, da je to faširano svinjsko meso, pečeno v obliki kroglic. Obiskala sva tudi posebno trgovino z alkoholnimi pijačami, ki so na Švedskem nekaj malega nižje kot na Finskem. Torej kaka steklenica vina in nekaj pločevink piva. Kljub vsemu kaže za primerjavo povedati, da je cena najcenejše buteljke vina okoli 10 evrov. Dobite pa seveda vina iz celega sveta. V bližini je tudi trgovina ICA MAXI (N: 65.84240; E: 24.11752). To trgovino sva obiskala bolj iz radovednosti kot zaradi potreb. V njej dobite izdelke iz celega sveta, seveda imajo največ domačih izdelkov. Imajo tudi tako imenovani EX YU kotiček, kjer dobite nekaj malega izdelkov iz nekdanje Jugoslavije. Midva sva našla »vegeto« in mesni narezek v konzervi proizvajalca Gavrilovič. Verjetno imajo še več izdelkov, a midva sva bolj potešila radovednost, kot da bi kaj kupila.

Na poti nazaj sva se tu in tam še ustavila, a bolj za počitek, kot zato, da bi kaj videla. Po prihodu v Rovaniemi, sva seveda zavila spet v trgovino Prisma in sosednjo trgovino Lidl, po nekaj več živil. Poraba bencina pa 4,1 litra na sto kilometrov. Avto je namreč hibrid.

Današnje potovanje do meje med Finsko in Švedsko in nazaj do Rovaniemija - 247 kilometrov.

3. DAN - V KEMIJARVI IN SALLO

Današnje potovanje je potovanje na Finsko Rusko mejo. Zaželela sva jo videti. Zato potovanje v smeri vzhoda, torej v smeri ruske meje. Najprej sva prispela v kraj Kemijarvi, gre za malo mesto, če temu lahko tako sploh rečemo, morda je to večja vas. Na cesti sva le redko srečala kakšno vozilo, pokrajina je polna drevja, zlasti brez. Čas nama je omogočal res udobno in počasno vožnjo tam okoli 70 kilometrov na uro.

Današnja tehnika pa naredi svoje. Google in Chat GPT sta naju razočarala. Izvedela sva, da je Finsko Ruska meja, ki je dolga 1340 kilometrov od leta 2023 popolnoma zaprta. Niti en sam mejni prehod med državama ni odprt. Finci v Rusijo lahko tako potujejo le preko tretjih držav. Finci se Rusov nekako bojijo, to je čutiti na vsakem koraku. V 19 stoletju so preživeli dejansko pod Rusi kakih sto let, tudi iz druge svetovne vojne imajo z njimi slabe izkušnje, celo nekaj ozemlja so morali prepustiti Rusom. Ni pa bilo vedno tako. Takoj po drugi svetovni vojni je bilo med Finsko in Rusijo odprtih kar nekaj mednarodnih mejnih prehodov, toda postopoma so jih zapirali, vse do leta 2023, ko so zaprli še zadnji mejni prehod.

Do kraja Kemijarvi poleg ceste iz Rovaniemija vodi tudi železniška proga. Dejansko se železniška proga od tod nadaljuje do kraja Salla, ki leži kakih 20 kilometrov od meje z Rusijo. Toda železniški promet med krajema so že leta 2012 opustili tako, da vlak vozi le do kraja Kemijarvi.

Družina losov »ata, sinko in mama« se ne pustijo motiti.

Midva sva pot seveda nadaljevala do kraja Salla. Do tu vodi lepa cesta, le vozil, ki bi jih srečal je zelo malo. Tu in tam srečaš tudi kakega losa (severni jelen), ki te lahko pozdravi kar sredi ceste ali pa na cesto skoči, zato previdnost pri vožnji ni odveč.

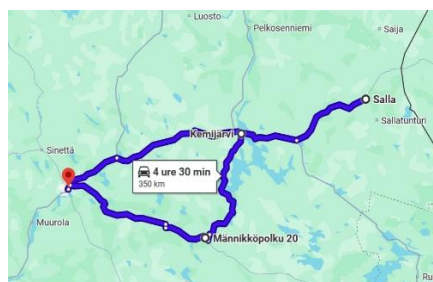
Salla je še manjše mesto, ki je precej razpotegnjeno. V tem kraju sva si ogledala muzej, ki se nahaja v nekdanji dolgi hiši, nekoč namenjeni bivanju železničarjev (N: 66.83703; E: 28.67098). Muzej prikazuje zgodovino tega kraja, običaje pa tudi dogodke v drugi svetovni vojni. Cena vstopnice 3 evre za otroke in upokoјence, sicer pa 6 evrov po osebi. Vredno ogleda. Po ogledu lahko naročiš kavo, kakšno sladkarijo ali kaj podobnega. Seveda sva se ob kavi zapletla v pogovor s kustosom, lahko mu rečete tudi natakarkar, in domačinom ki je očitno prišel na kavo. Oba sta dobro govorila angleško, zato sva ju vprašala kako priti do meje z Rusijo. Oba sta nakremžila obraz in odkimavala, ter svetovala, da naj tja ne hodiva. Povedala sta, da je mejni prehod še vedno tam kjer je bil, toda na Finski strani so že dva kilometra pred mejo postavili zapornico tako, da naprej ne moreš. Zato sva ocenila, da zapornice pač ne bova šla gledati.

Tehnični muzej v kraju Salla tik ob Finsko Ruski meji.

Nazaj sva potovala po drugi poti, skozi precej redko poseljeno, a zelo lepo pokrajino, tudi srečanje kakega avtomobila je bilo prej izjema kot pravilo. Pri vožnji okoli 70 kilometrov na uro naju je najin Toyota hibrid razveselila s porabo 3,9 litra na sto kilometrov.

Zvečer sva seveda pogledala slovenska poročila in prenos državne proslave ob državnem prazniku.

Današnje potovanje iz Rovaniemija preko Kemijarvija do Salle in nazaj do Rovaniemija – 350 kilometrov.

4. DAN – DAN ZA POČITEK IN OGLEDE PO ROVANIEMIJU

Noč sva vsak v svoji spalnici prespala kar dobro, saj se telo počasi navaja na spremenjene razmere, seveda mislim zlasti na sončno svetlobo celo noč. Dan sva namenila lenarjenju. Toda tudi med lenarjenjem moramo jesti, običajno takrat pojemo še nekoliko več. Po obilnem zajtrku sva spet obiskala najino trgovino Prisma in dober kilometer oddaljeno trgovino z mesom in mesnimi izdelki, kjer dobite relativno poceni meso, le izbira je precej slaba.

Nekaj časa sva namenila tudi nekaterim ogledom po mestu Rovaniemi. Najprej sva obiskala Arktikum – raziskovalno središče - muzej življenja v arktičnem krogu, zelo zanimivo, delno prenovljeno središče. V objektu je tudi solidna restavracija, kjer se lahko najeste. Parkirni prostor (N: 66.50800; E: 25.72481).

Sledil je ogled Osrednje katedrale - Rovaniemi church – gre za osrednjo cerkev zgrajeno izključno iz prostovoljnih prispevkov tistih prebivalcev, ki so pred 2. svetovno vojno odšli v ZDA in Kanado. Parkirni prostor: (N: 66.49504; E: 25.72918).

Zanimiv je bil tudi kratek izlet na Razgledni stolp Ounasvaara. Stolp je nedaleč iz mesta. Pot do tja je naju najprej vodila do parkirnega prostora Ounasvaara Parkirni prostor (N: 66.501489; E: 25.783358) in nato okoli 1 km peš hoje do stolpa. Pot je označena. Na Ounasvaari sva obiskala še Sky hotel Ounasvaara. Parkirni prostor (N: 66.50121; E: 25.78933), kjer je na vrhu sicer simpatična razgledna ploščad a iskreno bolj uporabna ob lovu na severni sij pozimi, kot poleti. Imajo pa dobro kavo v baru v recepciji. Pod Ounasvaaro sva obiskala še športni park. Tukaj so skakalnice, smučišča, tekaška proga in še kaj. Parkirni prostor (N: 66.508297; E: 25.783637).

Na Finskem pravijo, da ni Finske brez saune. Seveda sva jo obiskala, obratuje namreč tudi poleti. Za vstop v sauno je treba plačati 5 evrov, toda za to se nisva odločila. Domačini očitno uživajo v tem, da gredo najprej v sauno, nato pa v reko Kemijoki, kjer se ohladijo. Danes je bila zunanja temperatura 18 stopinj, temperatura v savni gotovo visoka, jezero pa je imelo 15 stopinj. Le dva mladeniča sva videla, ki sta se za nekaj trenutkov okopala v reki. Midva pa sva zavila v restavracijo ob reki imenovano Restaurant Kesärafla. Spila sva le kavo za 2,5 evra po osebi. Parkirni prostor (N: 66.51097; E: 25.78816).

Kava v Restaurant Kesärafla za 2,5 evra po osebi.

Večer sva namenila prenosnima računalnikoma in obilici elektronskih sporočil, ki jih je bilo potrebno prebrati in nanje odgovoriti.

5. DAN – DAN ZA OGLED V OKOLICI ROVANIEMIJA

Noč je minila mirno. Kaže, da sva se že navadila na spremenjene razmere. Če si v Rovaniemiju preprosto moraš obiskati Božičkovo vas ali Santa Claus Village (N: 66.54377; E: 25.84176). To je kraj, ki ga gotovo obiščejo vsi turisti, mnogi pridejo v Rovaniemi prav zato. Tukaj je nekaj »obveznih postojank«. Prva jebila Božičkova pošta, kjer sva spisala nekaj pozdravnih kartic. Na pošti sta dva velika nabiralnika za pisma in kartice, prvi je navaden nabiralnik, drugi pa je tisti iz katerega pošto naslovniku dostavijo v času Božiča, ne glede na to, kdaj ste dali pismo ali kartico na pošto.

Poleg pošte je še trgovina z noži Marttini, kjer sva si stvari le ogledovala. Sledil je obisk Božičkovega doma. Božiček domuje na dveh, le nekaj metrov oddaljenih lokacijah. Kadar je na eni lokaciji na drugi postavi napis kdaj bo prišel tja in obratno. Midva ga nisva posebej čakala, saj sva ga že dvakrat obiskala in se z njim fotografirala. V vasi je tudi več restavracij, kjer imajo relativno slabo a zelo drago hrano.

Tukaj je bilo »zelo vroče« 19 stopinj,
doma pa 35 stopinj.

Točno na polarnem krogu.

Pot sva nadaljevala mimo Božičkove vasi proti severu. Najprej sva se ustavila na Vikakongas parking, ki je precej raztegnjen (N: 66.61900; E: 26.18156). Ob brzicah so urejeni piknik prostori. Peš pot naju je nato vodila do razglednega stolpa Vaattunkivaara (N: 66.60914; E: 26.19032). Najprej sva šla preko reke po visečem mostu nato pa vse do stolpa. Hoja traja okoli 35-40 minut.

Sledil je obisk jezera Norvajarvi, ki se nahaja 15 kilometrov iz Rovaniemija. Ustavila sva se na parkirišču blizu nemškega vojaškega pokopališča iz časa 2. svetovne vojne (N: 66.62609; E: 25.79324). Po ogledu tega pokopališča sva pot

nadaljevala do bližnjega kopališča, ki je od tu oddaljeno okoli 700 metrov. Obiskovalcev seveda ni bilo veliko, nama pa še na misel ni prišlo da bi se kopala v mrzli vodi, imela je okoli 15 stopinj.

Na poti do najinega bivališča sva obiskala še podjetje, pri katerem sva najela avtomobil, da bi videla, kam ga morava vrniti. Sledila je priprava poznega kosila in moje javljanje za PlatetT V preko video povezave.

6. DAN - V OULU IN RANUO

Zbudila sva se v lepo a hladno jutro. To poudarjam zato ker je v Sloveniji 35 stopinj tukaj pa preko dneva še nisva videla 20 stopinj. Po do Ouluja sva načrtovala v naprej. Žena Irena, običajno že en dan pred potovanjem, naredi neke vrste »forenzični« načrt potovanja. To pomeni, da pot od kraja do kraja in cilja ter nazaj do potankosti natančno načrtuje. Ne le to, natančno predvidi tudi točke kjer se bova ustavila, natančno določi znamenitosti, ki si jih bova ogledala, vključno s parkirnimi prostori, kjer bova pustila avto. Običajno to naredi z zemljepisnimi koordinatami, kar se nama obnese. Tudi tokrat je bilo tako. Podatke vneseva v navigacijo avtomobila, za vsak slučaj pa iste podatke vnese tudi v njen mobilni telefon, zato da kontrolira pot.

Danes naju je čakalo nekaj manj kot 500 kilometrov, zato sva zjutraj kar pohitela. Najprej sva se ustavila na bencinski črpalki. Do sedaj sva prevozila skoraj 700 kilometrov in v vozilo je šlo okoli 30 litrov bencina, za kar sva plačala nekaj malega nad 60 evrov. Pri ceni bencina okoli 2 evra je to kar nizek znesek, hibrid je pač cenejši.

Do kraja Oulu sva vozila okoli 220 kilometrov. Za parkiranje sva uporabila parkirni prostor (N: 65.01477; E: 25.46623). Sledil je ogled mestnega jedra, ki ni nič posebnega. Mesto se nahaja južno od Rovaniemija. Gre za edino večje mesto v bližini. Ogledala sva si mestno tržnico, kip policista, na zemljevidu ga najdete kot The Bobby at the Market Place ali po Finsko Toripolliisi.

Ob tem kipu policista sem se počutil precej vitkega.

V bližini tržnice sva našla lokalno kitajsko restavracijo, kjer sva za oba plačala 35 evrov, najedla pa sva se po sistemu vzemi kar hočeš in kolikor hočeš. Vsega je dovolj od klasičnih kitajskih jedi, juhe, solate, sladice in brezalkoholnih pijač.

Ogledala sva si tudi osrednje mestno kopališče ali plažo ob Finskem zalivu (N: 65.03190; E: 25.41356). Seveda se tukaj ljudje kopajo v morju. Nama kaj takega ni padlo na pamet, saj je bila temperatura zraka 19 stopinj in ob precej močnem vetru sva se uporabila tudi trenerko. Kraj se imenuje Nallikari.

Oulu - pogled na mestno plažo.

Na poti nazaj sva zavila v Ranuo, točneje v tamkajšnji živalski vrt. Gre za najsevernejši živalski vrt na Finskem, lokacija parkirišča je (N:65.94321 E: 26.46915). Živalski vrt se nahaja okoli 80 km južno od Rovaniemija. Seveda v živalskem vrtu najdete zlasti živali, ki živijo v arktičnem svetu.

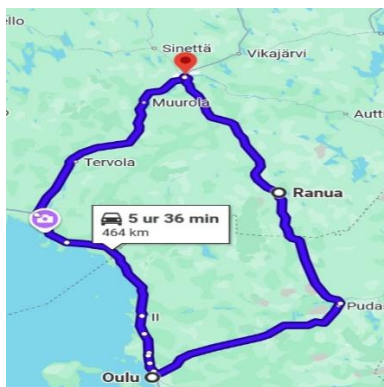

Brez severnega jelena seveda ne gre.

Danes mu je res vroče.

Tukaj pa obstaja še ena obveznost, ki je ne zamudijo obiskovalci. To je obisk trgovine Karl Fazer, gre za lokalnega ponudnika čokolade. V njihovi industrijski

prodajalni najdete veliko čokolad po spodobnih cenah. V bližini je solidna restavracija, ki pa sva jo le pogledala, saj sva se pri »kitajcu« do sitega najedla.

Današnje potovanje iz Rovaniemija do Oulu – Ranua in nazaj do Rovaniemija – 464 kilometrov.

Dan še ni končan. Pogled na vremensko napoved naju je prepričal, da bi bilo dobro, da prespiva kaki dve uri in se zbudiva okoli 23.15 ure po tukajšnjem času. Razlog je bil dokaj enostaven. Noč bo lepa, skoraj brez oblačka in zato bova kljub temu, da sva bila tukaj že večkrat, lahko videla polnočno sonce. To sva tudi naredila.

V mestu Rovaniemi lahko le tu in tam vidite polnočno sonce, pa še to le okoli 21. 06., ko je sonce tukaj najvišje. Iz stanovanja kjer bivava, se je zaradi dreves in sosednjega bloka videla le močna svetloba na obzorju. Ko pa sva se odpravila na bližnji hrib, oddaljen 4,5 kilometra, je bilo sonce kar visoko nad obzorjem. Odpeljala sva se torej do hotela Sky hotel Ounasvaara Ounasvaara in ustavila na parkirnem prostoru (N: 66.50121; E: 25.78933). Računala sva na ogled polnočnega sonca s terase hotela a nama tega niso omogočili, ker nisva gosta hotela. Zato pa pogled na polnočno sonce pred hotelom ni bil nič manj zanimiv. Naredila sva nekaj posnetkov in dobesedno zbežala do avtomobila, kajti komarji so bili tukaj več kot hudo nadležni.

Še boljši pogled na polnočno sonce bi bil iz 600 metrov oddaljenega lesenega stolpa (N: 66.50239; E: 25.80181), a se do tja zaradi komarjev sploh nisva odpravila.

Še nekaj o gibanju sonca v polarnem krogu. Seveda smo doma navajeni na to, da sonce zjutraj vzhaja na vzhodu in zvečer zahaja na zahodu. Do nnajinega prvega obiska na Nordkappu sva imela popolnoma napačno predstavo, mislila sva namreč, da sonce tukaj preprosto kroži po obzorju dan in noč, seveda v tem času. Realnost sploh ni taka. V tem času se sonce ob polnoči spusti nad obzorje in nikoli ne zaide, ob poldnevu pa ju visoko na nebu. Dejansko torej sonce v tem času tukaj dela neke vrste ravno črto od obzorja do vrha neba nad nami in nazaj do obzorja. Če pomislimo na to, kako se zemlja vrti okoli sonca in kako je nagnjena ta čas, potem je to seveda popolnoma jasno, da je tako.

Levo polnočno sonce iz 27. na 28. 06. 2026 na obzorju iz stanovanja kjer bivava, desno polnočno sonce iz bližnjega hriba nad Rovaniemijem.

7. DAN – DAN POČITKA, KI TO NI BIL

Danes je nedelja. To pomeni, da ne delamo. To sva skoraj dobesedno vzela za dejstvo. Načrtovala sva, da si pripraviva kosilo, potem pa peš prehodiva okolico najinega bivališča, malo posediva ob kaki kavi, malo poležavava oziroma lenariva, toda temu sploh ni bilo tako.

Še preden je žena Irena skuhala in servirala kavo in zajtrk sem se zgrozil ob pogledu na prenosni računalnik. Končujem namreč pisanje moje druge knjige. verjetno bo imela naslov »Golobnjak«, zato sem tudi tukaj v Rovaniemiju tri večere posvetil zadnjemu pregledu teksta knjige in delal pozno v noč, do druge ali tretje ure zjutraj. Utrujenost je naredila svoje in pri delanju varnostne kopije knjige na USB ključku sem zadnji večer naredil napako. Tekst iz ključka sem presnel na prenosnik namesto obratno. To pomeni, da sem izgubil vse zadnje popravke teksta knjige.

Bi rekli, da sem dobil kazen za neumnost.

Večji del dneva sem zato preživel pred prenosnim računalnikom, a še nisem naredil tega kar sem enkrat že naredil in izgubil.

8. DAN – V LEVI

Najin dopust na Finskem se je močno prevesil v drugo polovico. Danes je bil dejansko zadnji dan za daljši izlet iz Rovaniemija. Odločila sva se za obisk smučišča Levi, ki je od Rovaniemija oddaljen 174 kilometrov.

Levi je največje in najbolj znano smučarsko središče na Finskem. Nahaja se globoko v arktičnem krogu blizu mesta Kittilä, ki ima tudi zadnje večje letališče na severu Finske kjer pristajajo veliki avioni. Smučišče ima 44 smučarskih prog in 25 žičniških naprav. Smučarska sezona tukaj je dolga in traja od novembra do začetka maja. Smučišče ima zanesljiv naraven sneg in moderne naprave za izdelavo umetnega snega. Tudi v tem času pa bodejo v oči ogromne količine shranjenega snega pokritega z belimi ponjavami.

Levi redno gosti tekme FIS Alpine Ski World Cup, kjer se tradicionalno začne sezona svetovnega pokala v slalomu. V okolici imajo kar 230 kilometrov tekaških prog, ki pogosto prečkajo tudi ceste, kar označijo s štirimi visokimi stebri plave barve. Levi leži na nadmorski višini 531 metrov.

Parkirala sva pod gondolo (N: 67.786783; E: 24.819716). Za 16 evrov po osebi sva se z njo povzpela na vrh smučišča, bolje rečeno smučišč, saj se smučarske proge spuščajo na vse strani v vasi pod hribom. Na vrhu je tudi manjši bife, kjer si lahko privoščite kavo, čaj ali nekaj slaščic.

V vaseh pod hribom in smučišči sva že bila pred nekaj leti, toda vasi sedaj niso niti prepoznavne glede na zimski čas. Preko zime tu mrgoli turistov odprtih je na desetine malih trgovin namenjenih turistom. Sedaj so vasi več ali manj mrtve. Ustavila sva se v enem od hotelov, da bi šla na kosilo, a sva odšla praznih želodcev, saj so nama povedali, da lahko dobiva le pico in še to čez kako uro.

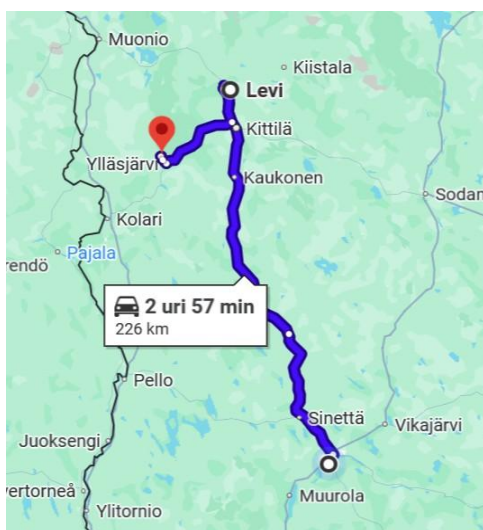
Pogled z vrha smučišč v kraju Levi.

Tik ob cesti – še zmenila se nista za naju.

Pot sva nadaljevala do drugega smučišča v kraju Yllas (N: 67.551801; E: 24.256386). Tudi tukaj sva že bila pred leti in tudi takrat enkrat preko zime. Gre za vas z malo hišami in več hoteli, ter več gondolami in vlečnicami. Očitno je smučišče tudi tukaj bolj obljudeno preko zime, kot v tem času. Ob hotelu je več avtodomov in avto prikolic, ki sedaj bolj samevajo preko zime pa so polne turistov. V enega od hotelov sva šla na kosilo. Ni bilo velike izbire, toda za 16 evrov po osebi sva dobila solato in špagete z bolonjsko omako.

Ker sem bil danes neke vrste »iskana oseba«, pa da ne bo pomote, iskali so me novinarji v Sloveniji, sva pohitela nazaj v Rovaniemi, od koder sem se jim lahko javil.

Današnje potovanje iz Rovaniemija do smučišč Levi in Ylläs in nazaj do Rovaniemija – 452 kilometrov.

9. DAN – ŠE V OKOLICO ROVANIEMIJA

Čeprav sem včeraj delal zadnje popravke moje druge knjige do zgodnjih jutranjih ur današnjega dne, nisem končal tega, kar sem pred dnevi zaradi napačnega presnemavanja dokumenta izgubil. Zato je bila kar polovica današnjega dne namenjena temu. Sedaj sem s pisanjem moje druge knjige tam, kjer sem pred nekaj dnevi končal.

Kosilo sva si pripravila doma, nato pa krenila na pot do brzic Vikakongas in ustavila na parkirnem prostoru (N: 66.61900; E: 26.18156). Ob brzicah so urejeni piknik prostori, ki pa so bili danes kar zasedeni z delavci ki gradijo dva velika objekta. Kaj bodo zgradili ni jasno.

Brzice reke so kar malo grozeče, sploh ker je reka na videz črna, saj očitno teče čez precej temno kamenje.

Pot naju je nato vodila do razglednega stolpa Vaattunkivaara (N: 66.60914; E: 26.19032). Pot je dolga nekaj manj kot dva kilometra in vijuga po gozdu. Pelje preko zelo deroče reke po visečem mostu nato zaviješ levo, vse je lepo označeno, hoja traja 35-40 minut. Tudi tukaj okoli stolpa je možnost za piknik. Stolp je lesen, ne preveč visok, a vseeno ponuja zelo lep razgled na dolino ob reki.

Še nekaj kratkih načrtov v okolici sva imela, toda pričelo je močno deževati, zato sva zavila v eno od trgovin, da bi nakupila še zadnje stvari.

10. DAN – SAMO PO MESTU

Bliža se konec najinega bivanja v Rovaniemiju in potovanj po okolici. Današnji dan je bil nekako namenjen »čiščenju« hladilnika in sprehodu po mestu. Do dobra sva prehodila center mesta Rovaniemi in peš naredila okoli 4 kilometre. Mesto več ali manj tudi pozna že od prej.

V mestu ob reki sva obiskala tudi avtokamp kjer sta žena Irena in sin leta 2012 prvič prespala v našem avtodomu v Rovaniemiju. Takrat sta potovala preko Avstrije, Nemčije in Švedske na Finsko in po Finski na sever do Alte na Norveškem, kjer sta počakala mene, ki sem tja priletel z avionom. Današnja cena bivanja v avtokampu za avtodom in dve osebi je nekaj nad 50 evrov, kar je za ta čas in kraj nekako pričakovano.

Kosilo sva si naredila po načelu »čistimo hladilnik«. Popoldan pa sem več ali manj preživel pred računalnikom, kjer s pisanjem knjige nadaljujem. Glede na to, da se je nabralo že nad 480 strani teksta, bom verjetno moral oblikovati dve knjigi.

11. DAN – ČAZ ZA POSPRAVLJANJE IN SLOVO

Današnji dan je zadnji dan najinega bivanja v Rovaniemiju. Stanovanje morava pustiti v takem stanju kot sva ga dobila, zato je danes v stanovanju »pek« sesalec, »gospodarica« pa je bila krpa za brisanje prahu, seveda v rokah žene Irene. Zelo delavna sta bila tudi pralni in sušilni stroj.

Po kosilu v stanovanju sva vrnila osebni avto podjetju, ki nama ga je posodilo. Toyota RAV4 nama je dobro služila, glede na to, da je bila »hibrid« sva jo tudi poceni odnesla, saj je »popila« le okoli 4 litre bencina na 100 kilometrov, kar je pri ceni bencina 2 evra kar ugodno.

Lastnika podjetja, ki nama je posodilo avto, sva prosila, da naju pelje do stanovanja, kjer bivava, kar je prijazno tudi naredil.

Ob 21.00 naju je čakal vlak za Helsinke. Za prevoz do železniške postaje v Helsinkih, ki je oddaljena od stanovanja 3 kilometre, sva naročila taxi. Vkrcala sva se v spalni kupe vlaka, kjer sva imela spodoben kupe z dvema posteljama in svojim straniščem. Za kupe sva plačala 50 evrov po osebi, vlak do Helsinkov pa vozi celih 12 ur.

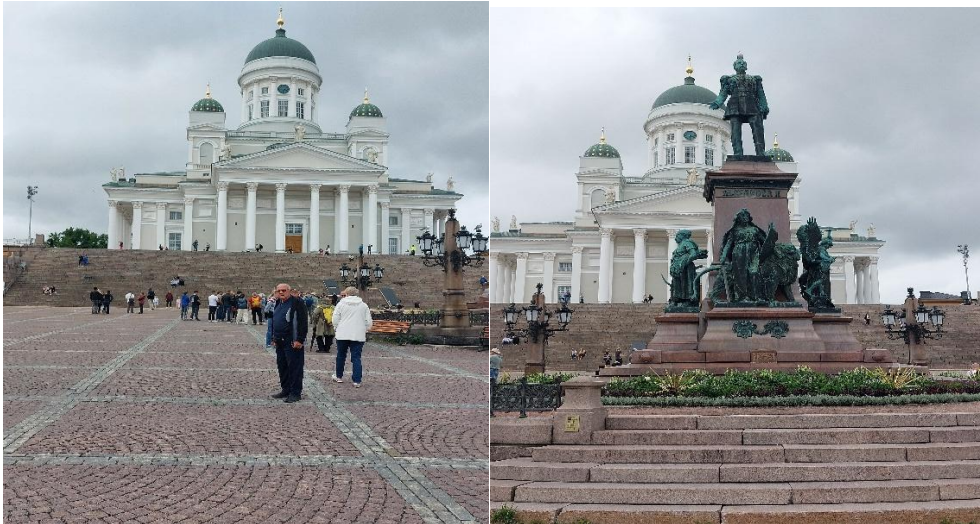
12. HELSINKI

Potovanje z vlakom je bilo kar udobno. Kot že rečeno kupe z dvema posteljama in svojim straniščem in kopalnico. Po kakšnih dveh urah sva zaspala in do okoli 07.00 ure tudi spala. Spanje sicer ni tako udobno kot doma, a nobenega problema ni s tem, da se spodobno naspíš. V Helsinke sva prispela okoli 09.15 ure.

Že v naprej sva imela plačan in rezerviran hotel, tik ob železniški. Za hotel sva, torej v naprej plačala 130 evrov za oba. Sobo bi lahko dobila šele ob 14. uri, kar pa je bilo malo nerodno, saj sva imela s seboj poleg osebne prtljage še dva velika kovčka. Zato sva doplačala 20 evrov in sobo dobila ob 10. uri.

Helsinke kolikor toliko pozna že od lani, zato kakšnih večjih ogledov nisva načrtovala. Okoli 12.00 ure sva se kljub temu napotila v nakupovalni center nasproti glavnega vhoda v železniško postajo, kjer sva zavila v kitajsko restavracijo in za 15 evrov sva dobila kosilo po sistemu, pojej in popij (voda, sok) kolikor hočeš.

Sledil je odhod v hotel in krajši počitek, a ura je bila prezgodnja, da bi odšla k počitku za čez noč, zato sva se kljub vsemu peš napotila v mesto, točneje v pristanišče.

Središče Helsinkov z osrednjo katedralo v ozadju.

Še »poslovilna« fotografija izpred velikega vrtečega razglednega kolesa s kabinami v pristanišču Helsinkov.

Pristanišče in okolico pozna že od lani, zato sva se tam le sprehodila, kljub temu sva šla na veliko vrteče razgledno kolo s kabinami – ne vem kako se temu reče. Zvečer sva šla kar hitro k počitku v hotelu, saj morava na letališče z vlakom že ob 04.40 uri.

13. ODHOD DOMOV

Kot rečeno, vstala sva ob 04.00 uri in seveda brez zajtrka krenila na vlak za letališče, letalo je imelo napovedan odhod za Ljubljano ob 07.00 uri. Vse je potekalo po načrtu in srečno sva prispela v Ljubljano, kjer naju je čakal sin z avtomobilom in naju je odpeljal domov.

dr. Irena Gorenak
dr. Vinko Gorenak